

ligere finantstille Krav, han i den Retning har at forelægge os; det er dem, vi have med at bestille, medens det Andet er Noget, som vi egentlig ikke paa nogen forstandig Maade kunne give os af med. Vi beholde et Raaderum ligeoverfor Ministeren med Hensyn til denne Lovs Udgivelse; selv om vi ikke tage § 2, saa vil Ministeren dog vide at komme de deri indeholdte Bestemmelser imøde paa den Maade, hvorpaa de lade sig opfylde, og som vi i dette Dieblik ikke kunne dømmen om; jeg siger altsaa, at Hovedforinaalet for vor Afstemning maa være at stemme § 2 ud. Der foreligger nu med Hensyn til denne Paragraf fra Udvalget Forslag med et Underændringsforslag fra Ministeren; jeg kan ikke see, at der er nogen væsentlig Forskjel mellem § 2 og det Forslag, der er fremkommet fra Udvalget; det er i sig selv langt mindre væsentligt, end man forestiller sig, men jeg skal heller ikke have Noget imod at stemme for Udvalgets Forslag for at komme Udvalget imøde efter saa vidtløftige Arbejder, naar Ministerens Underændringsforslag blive antagne. Dersom Ministerens Underændringsforslag ikke blive antagne, ville vi skabe langt større Forlegenheder ved at vedtage Udvalgets Forslag, end der ligger i Lovforslagets § 2, skjøndt dette allerede vil forarsage stor Forlegenhed. — Naar jeg nu gaaer over til § 3, som angaaer Bygningen, saa har jeg allerede udtalt mig derhen, at dersom man ikke skulde kunne enes om, hvilken af disse Bygninger man skal sætte ind i Loven, eller hvilken af de foreliggende Tegninger man vil holde sig til, saa skal man hellere lade dette Spørgsmaal ligge endnu uafgjort hen. Jeg troer, at denne Bestemmelse uden Skade vil kunne gaae ud af Loven, men under alle Omstændigheder troer jeg, at man skal tage de 1 mk. 10 f., ja endogsaa de 9 Rd. 1 mk. 10 f., ud af Loven; thi naar det hedder „indtil 186,909 Rd. 1 mk. 10 f.“, saa indeholder dette „indtil“ Begrænsning nok, man kunde endog gjerne sætte Summen til 187,000 Rd. Jeg haaber, at vi under enhver Omstændighed ville komme dertil, men det forekommer mig, som sagt, at det vilde være urigtigt at lade § 2 staae, som den er affattet, og hvad angaaer de fremkomne Forslag med Hensyn til Bygningen, da fore-

kommer det mig lige urigtigt at holde sig til noget af dem. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgfreds (Wille) har holdt saa meget paa, at man ved den nye Bygning, som skal bygges, skulde holde sig til den samme Stil, som en af de to foregaaende Bygninger har, saa vil jeg i Modsetning dertil sige, at man bør give det Paalæg, at den nye Bygning ikke bliver i samme Stil som nogen af de andre. Naar vi først ere komne til at begynde at bygge en Samling af Bygninger i to forskjellige Former, saa vilde det være langt heldigere at lade enhver af dem komme til at betegne den Idee, der har gjort sig gjældende ligeoverfor Bygningen, ved at bygge den, saa at sige, indenfor saaledes, at den udvendig bærer Præget af, hvad den er stiftet til eller bestemt til at bruges til. Hvad Biblioteksbygningen angaaer, har jeg den Idee om den, at den er ganske karakteristisk som en Biblioteksbygning ved de lange Vinbuer og disse Vinbuers Omgivelse, men saaledes bygger man ikke et Museum; Museet er deelt i flere Etager og maa derfor faae et andet hvre Præg. Jeg skal tilraade at lade være med at stilisere og derimod bygge en simpel Bygning af gode Former, med tilstrækkeligt Lys og passende Billeder, men skal der absolut sættes Kringler paa den, saa lad det blive nogle andre, thi en stor Deel af, hvad man kalder Stil, er ikke Andet end Bukler paa Parhykken. Naar man altsaa til tredie Behandling kan vente at see § 3 udstyret saaledes, at den giver noget Bestemt, enten den ene eller den anden Bygning, saa kan man afgjøre, om man vil tage den eller ikke, men naar dette ikke bliver bestemt, naar den dog henstiller det til Regjeringen at kunne vælge mellem to foreliggende Forslag, saa gjør man ligesaa godt i at overlade det Hele til en ny Overveelse, da det jo dog er muligt, at der kan være noget Sandt i, at man helst skal bygge paa Nørregade; jeg for min Person tvivler derpaa, men det er dog muligt, at dette Spørgsmaal fortjener en fornøjet Overveelse. — Ved §§ 4 og 5 er der intet Videre at bemærke. Blandt de Underændringsforslag, som ere stillede, er der et, som den ærede Minister har understøttet særdeles meget, og som det gjør mig ondt, at jeg maa være ligesaa meget imod,